

Vasten – 21

De Heilige Profeet bekommerde zich om de gewone mensen:

Allah zegt tegen de Heilige Profeet:

“En stoot niet degenen van u af die hun Heer aanroepen, ’s ochtends en ’s avonds, die slechts Zijn welbehagen wensen. U bent op geen enkele wijze verantwoordelijk voor hen, en noch zijn zij op enige wijze verantwoordelijk voor u, opdat u hen van u af zou stoten om zo tot de kwaaddoeners zou behoren.” – 6:52

Noot: Dit vers werd geopenbaard toen een aantal vooraanstaande Quraish hun bereidheid toonden om de Profeet te aanvaarden op voorwaarde dat de armere moslims op dat moment niet meer bij hem en de buurt mochten blijven. Hier worden de arme en de rijke op gelijk niveau gebracht; ze hebben hetzelfde recht op onderwijs en het praktiseren van de waarheid. De waarheid is voor een ieder toegankelijk. Voor het aangezicht van de Grote Meester reduceren alle verschillen van rang, rijkdom en kleur in het niet, en daarom moeten zij voor Allah’s Boodschapper, net zoals voor Allah Zelf, allemaal op hetzelfde niveau staan. *Iedereen is verantwoordelijk voor wat hij doet*, is het gouden principe dat de islam in dit vers predikt.

“¹¹¹ Zij zeiden: Moeten wij in u geloven, terwijl de meest lage (mensen) u volgen? ¹¹² Hij zei: En welke kennis heb ik over wat zij deden? ¹¹³ Hun afrekening is slechts bij mijn Heer, als jullie (het) maar konden beseffen. ¹¹⁴ En ik ga de gelovigen niet van me afstoten; ¹¹⁵ Ik ben slechts een duidelijke waarschuwer.” – 26:111-115

Noot: Hoewel dit voorval wordt verteld als een conversatie tussen Noach en diegenen van zijn volk die hem afwezen, gebeurde hetzelfde in het geval van de Heilige Profeet. De belangrijke en vooraanstaande mensen weigerden om de Profeet te aanvaarden, met het bezwaar dat zijn volgelingen tot de laagste klassen behoorden. De Profeet antwoordde: hoe kan ik over hen oordelen slechts op grond van dat zij “laag” zijn? Ze kunnen alleen worden beoordeeld op grond van hun daden, en alleen Allah kan daarmee oordelen. Hij weigerde om hen van zich af te stoten, om alleen maar de belangrijken van dienst te zijn.

“¹ Hij fronste en keerde zich af, ² Omdat de blinde man bij hem kwam. ³ En wat zou jou duidelijk maken, dat hij zichzelf wellicht zou zuiveren, ⁴ Of indachtig zou zijn, zodat hij baat zou hebben bij de Herinnering? ⁵ Wat betreft degene die zichzelf vrij waant van behoeften ⁶ Aan hem besteed u aandacht. ⁷ En u treft geen blaam, wanneer hij zichzelf niet zuivert. ⁸ En wat betreft degene die met grote inspanning naar u toekomt, ⁹ En vreest — ¹⁰ Aan hem besteed u geen aandacht. ¹¹ Nee, het is waarlijk een Herinnering. ¹² Dus laat degene die dat wil haar in acht nemen..” – 80:1-12

Noot: Dit hoofdstuk is getiteld Hij Fronste zijn wenkbrauwen, naar de openingswoorden. Het spreekt van een voorval aan het begin van de missie van de Heilige Profeet in Mekka, toen

een blinde man naar de Heilige Profeet kwam, terwijl hij de leerstellingen van de islam aan het uitleggen was aan een groep van leiders van de Qoerajsj. De blinde man onderbrak hem en vroeg hem om onderwezen te worden over wat Allah aan hem had geopenbaard. De Heilige Profeet nam deze ongelegen onderbreking slecht op. *Hij fronste* en besteedde helemaal geen aandacht aan zijn vraag. Allah stuurde toen deze openbaring tot de Profeet. Hierin wordt hem verteld, dat hij niet gefronst moest hebben en zich niet van de blinde man moest hebben afgekeerd, omdat het had kunnen zijn dat hij profijt kon hebben gehad van zijn onderwijs. Er wordt tegen de Profeet gezegd dat de leiders met wie hij zich bezighield van zichzelf vonden dat zij zijn leer niet nodig hadden, hoewel hij zelf niet verantwoordelijkheid was voor hun houding. Maar de blinde man had zich moeite getroost om bij hem komen om te leren wat hij onderwees, want hij was bang voor de gevolgen als hij de leer van de Profeet niet accepteerde.

Zo openbaarde Allah, al heel vroeg, aan de Heilige Profeet, dat hij tijdens het prediken van zijn boodschap zelfs de meeste gewone mensen als belangrijk moest beschouwen, en dat zij, net als de personen die de hoogste posities in de gemeenschap innamen, zijn tijd en aandacht ook verdienden.

In Sahih Bukhari staat:

Een zwarte vrouw veegde altijd de moskee van de Profeet in Medina, en ze stierf. Toen de Profeet haar de volgende dag niet zag, informeerde hij naar haar. Hij kreeg te horen dat ze was overleden, en dat ze was begraven. Hij zei: “Waarom heb je niet mij op de hoogte gesteld? Laat me haar graf zien”. Zo ging hij naar haar graf en verrichtte hij haar begrafenisgebed.

Ramadan Daily Quran Study, Dr. Zahid Aziz

Vertaald door Reza Ghaforkhan

Islam_{Lab}